

[Finansministeren.]

paa Finansloven i Aar. Nej, det er jeg aldeles ikke klar over; som jeg har sagt flere Gange og skal gentage, er der Lovgivet paa dette Omraade for 2,4 Mill. Kr. De andre Millioner, som mangler i de ti, maa være det ærede Medlems fri Fantasi; det foreligger der ikke nogen Lovgivning om paa denne Finanslov. Men det faar staa hen, hvorledes det ærede Medlem vurderer dette.

Men jeg maa anerkende, at det ærede Medlem dog synes at være naaet til et noget mere fornuftigt Standpunkt med Hensyn til Lovgivning paa Finansloven i Almindelighed, idet han erklærede, at det var der i og for sig ikke noget ondt i; det, det drejede sig om, var blot, om det var paa de militære Omraader eller ikke. Paa Militærlovenes Omraade ønsker det ærede Medlem ikke at lovgive paa Finansloven. Jeg konstaterer, at det ærede Medlem, formentlig paa det konservative Partis Vegne, søger at skabe en ny Statsret paa dette Omraade. Det er nemlig en ny Statsret, at hvad der er tilladt paa andre Budgetter, lovgivningsmæssigt og bevillingsmæssigt set, det kan ikke til-lades paa de militære Budgetter. Jeg er ganske sikker paa, at det ærede Medlem ikke har faaet denne Tanke ved at læse Grundloven. Hvis det ærede Medlem vilde prøve paa at opfriske sin Erindring med Hensyn til, hvad der staa i Grundloven, vil han opdage, at der er ikke gjort nogen Forskel paa de militære Budgetter og andre Budgetter, og hvis der kan lovgives ved Finansloven, ved at der sættes Bestemmelser ind i den, der forandrer bestaaende Lov, kan det gøres, uanset om det gælder et civilt Budget eller et militært Budget.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard synes stadig ikke at kunne lide den Kendsgerning, at der blev foretaget en Nedsættelse paa Statens Udgiftsbudget paa ca. 40 Mill. Kr. under det socialdemokratiske Ministerium. Det er imidlertid en Kendsgerning, som man ikke kan faa til at forsvinde ved Tale — den eksisterer. Det ærede Medlem mente, at den Besparelse, som var foretaget under hans sidste Ministertid, var regnet noget for kleint ud fra min Side; han mente, at der kunde foretages en Beregning, hvorved den vilde andrage en 4—5 Mill. Kr. mere. Men selv om man gør det, vil det vise sig, at den Nedgang, der fandt Sted i den Tid, slet ikke naar de 40 Mill. Kr., som Nedgangen udgjorde under det socialdemokratiske Ministerium — den Kendsgerning staa i hvert Fald fast. Jeg er fuldkommen klar over,

at den Nedsættelse, som blev foretaget, da det ærede Medlem var Finansminister sidste Gang, ikke blev foretaget under Enighed i Rigsdagen saaledes som de Nedsættelser, vi foreslog, men det vedrører jo i og for sig ikke Beløbene. Det forekommer mig, at man kommer til at respektere de Tal, der er Udtryk for de virkelige Bevægelser. Jeg skal ikke forhindre, at det ærede Medlem opstiller en Beregning, som jeg ogsaa godt kan anerkende, hvis det ærede Medlem ønsker det, der viser, at Nedsættelsen i hans sidste Ministertid var 25 Mill. Kr. i Stedet for de nogle og tyve Millioner, jeg nævnte, men det forandrer jo ikke i synderlig Grad Forholdet, som jeg udviklede det forleden Dag.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard vilde gentage, sagde han, et Spørgsmaal til mig, og det var det Spørgsmaal, hvor vi turde vove at budgettere Indtægten paa Statsbanerne for Godsbefordring til et højere Beløb end det, der findes paa det sidst aflagte Regnskab. Jeg svarede ikke paa det, sidste Gang jeg havde Ordet, idet jeg gik ud fra, at det ærede Medlem kunde have set lidt om det i de Offentliggørelser i Statstidenden, som angaar Statsbanernes Regnskab, men det har det ærede Medlem altsaa ikke, og jeg skal derfor oplyse det for ham. Det hænger saadan sammen, at Godsindtægten i det første Halvaar af indeværende Finansaar er steget med 3 Mill. Kr., saa der er slet ikke noget usandsynligt eller mærkeligt i, at vi har budgetteret en Stigning for næste Aar, som vi har gjort; det er naturligvis efter nøje Undersøgelse af Tallenes Bevægelse. At den samlede Økonomi ikke er blevet bedre, skyldes, at Udgiften samtidig er steget paa Grund af den udvidede Toggang og den forøgede Trafik — det falder ogsaa sammen med det, jeg sagde. Der er ingen Grund til at vente et bedre økonomisk Resultat af indeværende Aar end af foregaaende Aar, men der er Grund til at vente, at Godsindtægten stiger, og derfor er det ogsaa fuldt berettiget, naar vi i vort Budget for næste Aar har budgetteret Indtægten for Godsbefordring højere.

Med Hensyn til øvrige Medlemmers Bemærkninger tror jeg, jeg kan begrænse mig til at svare det ærede Medlem Hr. Knud Hansen angaaende hans Udtalelse om Stedtillæget. Jeg skal svare ganske kort, at Spørgsmaalet om Stedtillægets Beregning bør naturligvis ligesom alt andet vedrørende Tjenestemandsløven, behandles i den nedsatte Kommission, og jeg er derfor ikke i Stand til at udtale mig om, hvorledes det skal eller bør være. For Resten vil jeg sige,